

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΣΤΗ 1903

ΒΓΑΙΝΕΙ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΜΗΝΑ

Ίδιοκτήτης, εκδότης και Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ταχυτικοί συντάχτες: ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ, Γ. ΦΤΕΡΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΟΣ Α. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΕΪΝΜΕΤΖ, ΗΛΙΑΣ Φ. ΗΛΙΟΥ

Επιστολές, επιταγές κτλ. παρακαλούμε να διευθύνονται: Δημ. Π. Ταγκόπουλο Poste Restante Έξωτερικού, Αθήνα.

ΣΥΝΤΡΟΜΕΣ:

Για την Ελλάδα	δρ.	30	το χρόνο.
	•	15	το εξάμηνο
	•	8	το τρίμηνο.
Για την Αγγλία & Αίγυπτο	£	1	το χρόνο
	£	0,10	το εξάμηνο
Για την Αμερική	\$	5	το χρόνο
	\$	3	το εξάμηνο

και για τα άλλα μέρη 40 φρ. τη χρονιά.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΤΗ συνέχεια του Φράγκ, τό Γ' μέρος, την άφισαμε για το έρχόμενο φύλλο. Θάν τη δώσουμε μαζί με την αρχή της μελέτης του Ζάν Ζωρές για τόν Τολστόη. Οι «Pages Choiesies» του Ζωρές, πού βγήκανε τώρα, έισι σάν πνευματικό μνημόσυνό του, σέ τόμο μεγάλο στό Παρισι, έχουνε μέσα διαλεχτά κομμάτια, πού θά τροποδοτήσουν αρκετές σελίδες του «Νουμά». Ό Γάλλος άνθρωπιστής, πού έπεσε θύμα του Γαλλικού σωδινισμού — πρώτο έξιλασγήριο θύμα του μεγάλου Εύρωπαϊκού πολέμου — στή μελέτη του για τόν Τολστόη, πού πρωτοακουστήκε ως διάλεξη στήν Τουλούζη, λίγου; μήνες μετά τό θάνατο του Ρώσου φιλοσόφου, μάς αποκαλύπτει την τελευταία φάση της ψυχασύνθεσής του, δταν τ'εποφάσισε, και πώς τάποράσισε, νά ζήσει έφαρμόζοντας στή ζωή του τόν τρόπο της ζωής, πού δίδασκε με τά βιβλία του.

* *

ΑΠΟ σήμερα στό έπιτελείο της ταχυτικής σύνταξης του «Νουμά» μπαίνει ένας ακόμα και-

νούριος, ο κ. Έλλας Φ. Έλλιού. Τη θέση δέν του τη δώσαμε έμεις την πήρε δικαιοματικά μοναχός του με τη μόρφωσή του, με την άφοσίωσή του στόν άγώνα, με τά τίσα ήθικά και πνεματικά του χαρίσματα. Μπαίνει πλάι στους βετεράνους του «Νουμά», γιατί ήρθε, όπως ήρθανε κι αυτοί, ο Γκόλφης, ο Παρορίτης, ο Καρθαίος, ο Στάϊνμετζ κ' οι άλλοι, οι διαλεχτοί, γεμάτος πίστη, αγάπη, άφοσίωση. Είναι ο συντάχτης της «Ξένης Φιλολογίας», τώρα στό τελευταία φύλλα, είναι ο μεταφραστής του Latzko, είναι ο ποιητής της σημερινής «Μπαλλάντας», είναι ο νέος (μόλις είναι δεκαενιά χρονών, ο Βενιαμίν της συντροφιάς μας), πού ένικωσε, όχι από κούφιο νεανικό ένθουσιασμό, μά από μελέτη κι από σκέψη ώριμου άντρα, πώς ο «Νουμάς» είναι ά γ ώ ν α ς κι όχι έμπορική έπιχείρηση, και στόν άγώνα αυτόν άποσιώθηκε ολόψυχα. Άνοιγοντας διάπλατα σήμερα τίς στήλες του «Νουμά» νά μπουνε τά Νιάτα, έχουμε πεποίθηση, πώς δέ δημιουργούμε καινούργιο ραβδί για τή ράχη μας, (έχουμε και τόσες και τόσες φορές!), μά πώς πρίνουμε στή στενή συντροφιά μας ένα νέο πού θά μάς κάνει μιá μέρα νά περηφανευόμαστε, γιατί του άνοιξαμε τό δρόμο νά τραδήξει μπροστά.

* *

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ θέατρο. Του εύχόμαστε με δλη τη ψυχή μας προκοπή. Ένα θέατρο, πού νά μήν είναι έπιχείρηση, κ' έτσι νά μήν έχει έξοδα βαριά, πού νά τ'αναγκάζουνε, για νά σκεπάσει τά έξοδά του, ν' άνεβάξει έργα πού νά γαργαλίζουν μοναχά τή σάρκα και ν'άρνουν την ψυχή ασυγκίνητη. Ένα τέτιο θέατρο τόνειροπόλησε ο Χρησ ομάνος, μά τό κράτησε λίγον καιρό. Τόνειροπόλησε κι ο Θεοδορίδης, σά συνεχιστής του Χρηστομάνου, μά δέν τό κατέφερε κι αυτός νάν τό κρατήσει στήν περιωπή πού λαχταρούσε. Τά ύπέρογκα έξοδα τόν παρασύρανε σά δρολάπι άγριο κι αυτόνε. Οι σημερινοί νέοι, πού ιδρύσανε τό «Φιλολογικό Θέατρο», θά είναι τυχερώτεροι; Τό εύχόμαστε άφού ή έπιτυχία τους θά φέρει και τήν άνοιξη της γνήσιας θεατρικής τέχνης στή χώρα μας.